

1871

ELS ESPORTS

AQUESTA NIT, A MARSELLA

El Campionat mundial dels mitjos entre Manuel Thil i Kid Tunero

Aquesta nit, a la ciutat de Marsella, a la qual pertanyia el títol de campió del món dels mitjos que detenia, Tunero compta amb una decisió per punts sobre el francès, i el fet de trobar-se actualment en excel·lent forma fa que el simpàtic cuba es trobi molt animadíssim.

Pel seu cantó, Manuel Thil també confia en les seves condicions, i creu que no serà pas a mans de Tunero a qui deixarà la supremacia mundial que de la tant de temps posseïa amb marcada brillantesa.

A LISBOA

Ignasi Ara vence Bassin per k. o.

Lisboa, 12. — En una reunió celebrada a la ciutat de Lisboa, a la qual participava Ignasi Ara, aquest vencedor k. o. en el transcurs de la cinquena represa.

En acabar la vetllada s'ha fet públic l'annunci d'una propera reunió en la qual Ignasi Ara serà afrontat al portuguès Rodríguez.

La Challenge Joan Oliver

La Unió Gimnàstica i Esportiva de Badalona, a la qual pertanyia el maiaur atleta Joan Oliver, té el propòsit d'establir una «Challenge» anual per tal de recordar tan excel·lent com entusiasta atleta badaloní.

Donades les moltes simpaties amb que comptava dit atleta dins l'atletisme català, aviat donarem a conèixer data i proves d'aquesta «Challenge».

CURSES DE LLEBRERS

Les més competides, les de major interès i màxima emoció

KENNEL CLUB

Qualificat com un dels millors d'EUROPA

Apostes mútues — Quiniella americana

REUNIONS CADA NIT

DISSABTES I FESTIUS, TARDI I NIT

Servei de TAXIS COL·LECTIU I AUTOBUSOS l'itina P.

Des de la Plaça Catalunya

GENERAL, 1 pta.

Demà, diumenge, a les quatre de la tarda

GRAN FESTIVAL BENEFIC

al camp de Les Corts

organitzat per

GERMANOR CATALANA

homenatge al

C. E. SABADELL

Partit de Basquetbol femení

F. C. BARCELONA - CLUB FEMENÍ D'ESPORTS

Exhibicions de boxa

TORRES -- VITRIA

ORTEGA -- FLIX

Arbitre: JOSEP GIRONES

Partit de futbol entre

C. E. SABADELL - F. C. BARCELONA

Selecció de jugadors actuals i velles glòries

els quals es disputaran una magnífica copa

Per a localitats: LA HUMANITAT, Ronda Universitat, 25; «La Rambla», Rambla de Canaletes, 13; «La Publicitat», Corts Catalanes, 589; F. C. Barcelona, Consell de Cent, 331

ENTRADA GENERAL: 2 PESSETES

Discos Radio

La Voz de su Alma

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

Relay 1

TEATRE I CINEMA

TEATRE NOUETATS

EL BESO DEL REMEDIO, sarsuela de S. de la Cruz i Alcàzar Fernández, amb música del mestre Montagut

L'argument d'aquesta sarsuela està inspirat en una «copla» que el mestre Montagut va dir cantar quan anava amb una caravana de gitanos recorrent els camins d'Andalusia. Diu així l'esmentada «copla»:

«Gitanilla de mi vida,
Tercera remedi tu dolor
rife un beso de mi boca
para darselo al mejor postor.
Toma el dinero del beso
y no digas que he sido yo,
que se lo debes a Dios.»

Be està la «copla» com a peça de senzilla lírica popular, però, a honor de la veritat, ens plau desfer la falsedat que encloï el vers final. La «Gitanilla» no deu res a Deus, car, aquest, no ha rifat cap petó ni li ha estat lliurament de cap diner. La que rifa el petó, i dona, cobra els diners i en la merce a la «Gitanilla» és una amiga d'aquesta que es diu «Candelas». Cada cosa al seu lloc i no s'hi val a atribuir a la Divinitat certes coses que no ha fet ni següentment pensa fer.

Entorn del tema de l'esmentada «copla», els senyors Santiago de la Cruz i Alcàzar Fernández han construït un llibre de diàleg del qual, honradament escrit, està lliure de tota mena de grogueries i equivocs pornogràfics de mal gust. Un llibre força estimable pel seu noble intent reivindicatiu de la malaurada literatura teatral que avui dissortadament s'estila.

Hi ha en aquest llibre, potser, una altra inèrcia teatral i una acció un xic massa lenta, però, en conjunt, és un llibre honradament pensat i està escrit amb una molt digna polidesa. Fins i tot hi ha moments en què el diàleg i adhoc es cantables adquireixen una certa valor poètica.

Els temes musicals que el mestre Montagut ha posat a «El beso del remedio» són força inspirats. Uns temes la línia melòdica dels quals, a desgrat de la seva simplicitat, obsequen sempre una nàbil coherència i un ritme i cadència de cosa fresca i popular. Copiosa partitura, molt melòdica, tota ella influenciada per la seva construcció — per l'escola italiana del temps de Bellini i Això, amb seguretat, sense que el mestre Montagut, en compondre, en fes esment. Motius de folk-lore andalusí i altres d'un remarc de l'«italianità» són la base principal de la partitura, la qual cosa, però, no vol dir que estigui mancada d'originalitat.

De tots els números es destaquen una romanesca de tipus de l'acte primer, en temps de pasdobles, duna frescor i fluidesa encisadora, i una ària de tenor d'inspirada melodia. De l'acte segon, el número dels dos rivals i un concertant, construït a la manera dels grans concertants de l'antiga sarsuela gran, en el qual les veus assolixen un molt estimable conjunt vocal.

L'harmonització i instrumentació que el mestre Anglada ha posat a la part temàtica de l'obra, en general, és pobre rudimentària, massa «antient regim». En cap número no surt mai de la tònica dominant i les poques modulacions que hi ha en tota la partitura tenen un caire elemental, gairebé carrinell. Es de dolre que la primera obra teatral d'un músic tan intuïtiu i tan gran talent com el de Montagut, hagi estat instrumentada amb mitjans orquestrals tan simples i de tanta mediocritat.

Altrament, «El beso del remedio» obtingu un èxit ben fàcil. Es repetiren la major part dels números musicals i el nombrós públic que assistí a l'estrena ovacionà els autors al final de tots els actes.

La companyia del Teatre Serrano de València, que amb aquesta obra debutà la nit del passat dijous al Nouetats, sabé donar una discreta interpretació a «El beso del remedio», i excel·liren en llurs interpretacions el tenor Vicenç Simon, la tiple Pilar Navarro i la característica Carme Corro.

CAPITOL

AVUI EXIT

D'UN PROGRAMA EXCEPCIONAL

BILL BOYD-WYNNIE BISHOP

EL AGRESOR INVISIBLE

UN HOMME BRAS QUE

AMBIEN LA SEVA

VIDA PER SALVAR LA

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

Font del Lleó

Avui, dissabte, a les 10.30 nit

GRAN REVETLLA

a benefici de

l'Agrupació de Periodistes

Cinematogràfics

Amb la col·laboració de

SIMONNE I CARDONA

Balls de Saló

GERMANS LEWIS

Ballarins parodistes còmics

CARME SALAZAR

Primera ballarina del Gran

Teatre del Liceu

Elecció de MIS CINEMA 1935

pel següent durat: Catalina Bar-

cena, Maria Fernanda Ladrón

de Guevara, Antonia Colomer,

Carmen Carbonell, Anton Vico,

Alfons Tndela, Joan de Landa

i Alady

Tiquet amb dret a consumació:

Sis pessetes, impost i propines

inclòs

Les segones consumacions a

preus corrents

Tracte de favor?

Encara que oportunament ja parlarem de la prohibició de la projecció del reportatge cinematogràfic de l'acte del senyor Azana, avui insistim en la nostra protesta tot fent-nos ressò del comentari que hi de-
«Hasta nosotros llega la noticia de que el reportaje cinematográfico del acto organizado por Izquierda Republicana en Valencia, en el que habló el señor Azana, está prohibido por orden gubernativa.

No comprendemos tal medida, y la comprendemos menos después del discurso del señor Lerroux en Valencia, desdando que se forme un partido de izquierda, que forzosamente ha de gobernar.

¿Cómo puede formarse ese partido si no se le deja actuar con entera libertad y se le ponen cortapisas en su propaganda?

El reportaje cinematográfico del señor Azana en Valencia debe dejarse exhibir libremente en los cines, como hace pocos días se ha dejado proyectar en el Publi Cinema el mitin de Gil Robles.

De no hacerlo así, puede interpretarse como una parcialidad del Gobierno hacia la C. E. D. A., que, precisamente por estar en el Poder, ha de intentar demostrar la mayor ecuanimidad e imparcialidad para los otros partidos.

Esperamos que el ministro de la Gobernación dejará que se exhiba dicho reportaje, por ser de justicia y por no contradecir las palabras del señor Lerroux pronunciadas en Valencia.

COLISEUM

estrena

Una

doña

delicada

comedia

sentimental

Todo Corazón

AVUI EXIT

D'UN PROGRAMA EXCEPCIONAL

BILL BOYD-WYNNIE BISHOP

EL AGRESOR INVISIBLE

UN HOMME BRAS QUE

AMBIEN LA SEVA

VIDA PER SALVAR LA

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

DELS ALTRES

EL DISCURS DEL MINISTRE HOARE

Serà l'inici d'una nova etapa de Pactes i Conferències internacionals?

PER ALS AMICS EMPRESONATS

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

Ptes.	M. S.		
Una Suma anterior...	105.651'80		
Una valenciana...	2'		
Carme Benet, a la me-			
moria de l'espos i del fill			
Olesa de Montserrat:			
Una teixidora a la salut			
de Companys i Conse-			
llers			
Una teixidora admiradora			
de tots els bons repu-			
blicans			
Una teixidora per l'am-			
nistia			
Uns catalans dels carrers			
Tamari i Urgell (20' a			
vegada)			
A la memoria d'En Gili			
Serrallonga			
E. i J. Joan			
Un grup de cariers (se-			
tena vegada)			
J. Pons (postals Conse-			
llers)			
Un tramviari i una arago-			
nesa catalanitzada (ma-			
trimoni i els seus fills)			
Roseta Castellet, per Com-			
pans i Consellers			
Un noi català (15' a			
vegada)			
Família Jaume Roig			
Faust Pes			
Agupació Santiago Ros-			
sinyol, del Centre Fede-			
ral de Llinas del Valles			
Un grup de taxistes de la			
Universitat			
Un grup de taxistes del			
carrer Pelai			
J. Virgili			
Besteiro			
Negre			
J. Carrillo			
R. Vinas			
E. Moya			
F. Casanellas			
B. Canavella			
A. Balada			
S. Castellvi			
Un flequer de Sant An-			
dreu			
J. F.			
Grup A. B.			
N. A. M. (3' a vegada)			
Pere Andreu			
Una esquerrana més que			
mai			
Una esquerrana			
Id. id.			
Els nens Fiol i Segarra			
Ramon i Antoni Franquet			
Família catalana d'esquer-			
ra			
Josep Miralles, de Santa			
Barbara			
Una quota setmanal (25' a			
vegada)			
Recasens i Bersabé			
Dolors Vives Bonay, Do-			
lors Serra Vives i Ra-			
mon Serra Julià			
J. Parellada (quota set-			
manal)			
R. Huguet i Bosch (quar-			
ta vegada)			
Unes noies de Gràcia			
Nena Maria Arbones (qu-			
ota setmanal)			
Un grup de literats de			
T. G. Ll. S. A. (25' a			
vegada)			
Maria Dalmat			
M. B. a la memoria del			
meu espos			
Joan Barcelo			
Maria Brunet			
Francesc Grau			
J. Q.			
J. P.			
Miquel Prats			
C. V.			
M. G.			
J. P.			
Adelaida Nogué			
Camil G. Hortola			
Llenas			
Gosa			
Riba			
Ramonedà			
Puig			
Mateu			
Mitjavilla			
Blanco			
Pallarès			
Farre			
Altarriba			
Garriga			
Nabau			
Un grup de l'Escolador			
de Barcelona:			
Salvador Chiva			
J. M.			
P. F.			
A. R.			
C. C.			
C. B.			
S. R.			
G. R.			
J. M.			
C. V.			
N. de l'Esquerra			
Joan Torrents			
A. R.			
T. B.			
J. M.			
P. Simó			
D. Tarrà			
P. C.			
P. N.			
Ramon Giliama			
Un que no és de la guerra			
Josep Mas			
R. G.			
J. B.			
G. H.			
E. M.			
A la memoria de Macia:			
Rosa Casals			
Guadalupe Gatell			
Montserrat Vives			
Un grup de catalans d'Es-			
querra:			
J. S.			
M. F.			
D. V.			
B. B.			
F. B.			
G. V.			
A. H.			
M. M.			
F. R.			
M. C.			
P. P.			
J. F.			
L. O.			
Un grup d'esquerrans:			
M. P.			

La premsa anglesa, la de Berlín, la de París i la de Roma, tota, a la seva manera, comenten favorablement el discurs

LA PREMSA ANGLESA, A EXCEPCIÓ DE L'ORGAN LAVORISTA, ELOGIA EL DISCURS DEL MINISTRE

Londres, 12. — Amb la sola excepció de la premsa anglesa, la de Berlín, la de París i la de Roma, tota, a la seva manera, comenten favorablement el discurs del ministre Hoare.

L'organ laborista qualifica el discurs d'imperialista i hi veu senyals evidents de la tática d'Hoare d'allunyarment de Cíbera.

El «News Chronicle», també de l'oposició, diu del discurs que és digne d'un home d'estat plebeu de tacte i de discreció.

El «Times» i altres periodics moderats posen de relleu dos punts principals del discurs, a saber: el tractat germano-britànic detestat vigorosament per Hoare i les explicacions donades per aquest amb relació al conflicte italo-abissini.

El «Times», referint-se al l'itogi talo-abissini, lamenta que existeixi «l'enigma que es per a tot el món» al·lò que Itàlia ha de retreure a Abissínia, i afegeix que «Itàlia guanya molt si tingués la franquesa de dir això que en realitat desitja d'Abissínia».

El «News Chronicle» creu veure encara en el discurs d'Hoare un gran ainy de convencer Alemanya que el front de Stresa no va dirigit contra d'ella.

ELS CERQUES DIPLOMÀTICS FRANCOSOS HAN VIST AMB SATISFACCIÓ LA PART DEL DISCURS QUE FA REFERÈNCIA AL PACTE DANUBIÀ

París, 12. — Als cercles diplomàtics francesos es veuen amb satisfacció les declaracions de Sir Samuel Hoare relatives als Pactes de l'Est i Danubia, si bé a París persisteix el convenciment que, especialment el Pacte Danubia, ha d'esser recolzat per altres pactes d'assistència mútua.

S'ha acollit amb gran satisfacció la constatació del senyor Hoare que la pau és indivisible, i aquesta declaració s'interpreta com a un presagi que la Gran Bretanya tornarà a practicar la política col·lectiva delinida en la declaració del 3 de febrer a Londres i en la de Stresa.

LA PREMSA FRANCESA L'ACULL BE

París, 12. — El discurs de Sir Samuel Hoare ha trobat favorable ressona en la premsa francesa.

Als cercles polítics parisiens es troba quelcom de crític en el discurs de Hoare, quan aquest es refereix al Tractat naval germano-britànic; sobre aquestes manifestacions es posa de relleu que França no renunciarà per ells a les reserves formulades contra el Pacte naval.

El «Petit Journal» considera el discurs del senyor Hoare com a un signe clar que va a reprendre's la col·laboració franco-britànica, constatació que fan també altres periodics del matí.

LA PREMSA ITALIANA INICIA UN CANVI DE TÀCTICA PERÒ AMB RESERVES

Roma, 12. — El «Popolo d'Italia», que freqüentment serveix d'òrgan oficial directe al senyor Mussolini, escriu, comentant el discurs del senyor Hoare, que resultaria exageradament optimista considerar-lo com a un exponent de l'avang veu la pau, i afegeix que ho hauria de fer que Anglaterra expressi el seu desinterès, sinó que cal que provi amb fets tangibles aquesta actitud.

El periodisme afegeix: «Itàlia es troba disposada a oblidar la missió que portà el senyor Eden a Roma, per considerar-la a l'amistat que la uneix amb Anglaterra».

«El Popolo d'Italia» escriu finalment: «Itàlia està molt satisfeta del fet d'haver estat oficialment reconeguda la necessitat que experimenta d'expansionar-se, perquè per a Itàlia, no es tracta, en aquest cas, d'un imperialisme, sinó d'una qüestió de vida o de mort. O Itàlia s'estén o s'asfixia».

Roma, 12. — Els comentaris de la premsa al discurs de Sir Samuel Hoare són d'una prudència favorable, perquè es reconeix en el discurs l'expressió d'un canvi d'actitud de la Gran Bretanya.

L'optimisme de la premsa italiana no és total, perquè no existeix el ple convenciment que la Gran Bretanya hagi abandonat en absolut els seus punts de vista.

EL DISCURS BEN REBUT A ALEMANYA I SERÀ REPLICAT PER HITLER

Berlín, 12. — El discurs pronunciat ahir a la Cambra dels Comuns pel ministre britànic de Negociis Estrangers, Sir Samuel Hoare, és publicat per la premsa berlinesa bastant reduït i amb pocs comentaris.

Els periodics remarquen especialment aquells passatges del discurs dirigits especialment al Cancellier Hitler, el qual invita a donar un nou pas a favor de la pau d'Europa facilitant la conclusió de pactes de no agressió a l'est del vell Continent i aquest darrer amb la clàusula de no ingerència.

La impressió recollida als cercles periodístics de Berlín és que el discurs de Sir Samuel Hoare revesteix una importància excepcional i segurament donarà lloc a una contestació.

LA CAUSA CONTRA ELS ENCARTATS DE JUNEDA (LLEIDA)

El fiscal retirà l'acusació a tots els processats, llevat de dos als quals demana 30 i 20 anys de reclusió

Lleida, 12 (per telèfon). — Aquest matí, a les deu, ha continuat davant l'assistència de nombrosos públics, la vista de la causa contra els encartats del veïnatge de Juneda, amb motiu dels fets d'octubre. En aquesta sessió acabaren de desfilir tots els testimonis, que com varem anunciar, eren en un nombre considerable.

A darrera hora, el fiscal pronunciat el seu discurs, en el qual modi-

La política balcànica

CONDILIS HA CELEBRAT UNA NOVA ENTREVISTA AMB MUSSOLINI

Roma, 12. — El ministre de la Guerra, general Condilis, ha emprès el viatge de tornada al seu país. Abans de partir, el senyor Mussolini, amb el qual conferència per espai de mes d'una hora.

En el curs de l'entrevista entre Mussolini i Condilis s'examinaren detingudament els problemes concernents a les relacions entre Grècia i Itàlia, particularment les possibilitats d'una amistat i d'una col·laboració més estreta entre els dos països.

PREPARANT L'ENTREVISTA DEL REI CAROL I DEL PRÍNCIP PAU

Belgrad, 12. — Abans d'emprendre el viatge a Sinaia per a entrevistar-se amb el rei Carol de Romania, el príncip Pau, regent de Iugoslàvia, ha celebrat una reunió amb el president del Consell, senyor Stojanovic, una vegada acabada l'entrevista, el príncip Pau continua el seu viatge a Romania, i el cap del Govern retorna a Belgrad.

EL PRÍNCIP PAU JA ES A SINAIA

Bucarest, 12. — Aquest matí ha arribat a Sinaia el regent de Iugoslàvia, príncip Pau, per a celebrar les seves entrevistes amb el rei Carol de Romania.

El príncip Pau rebut amb honors de sobirà. Acudí a l'estació el primer ministre romanès, senyor Tataresco.

GRÈCIA I ITÀLIA HAUEN ARRIBAT A UNA ENTENSA TOTAL

Roma, 12. — Ja s'admet als cercles polítics italians que en les entrevistes celebrades entre Mussolini i el príncip Pau, regent de Iugoslàvia, les condicions en què es podria arribar a un estretament de les relacions de tota índole entre Itàlia i Grècia.

CATASTROFE FERROVIÀRIA A RUSSIA

Moscou, 12. — Prop de Omsk, un tren de mercaderies feta marxa enèrma ha topat amb un auto-rail, el qual s'ha incendiat i han mort cremades les sis persones que l'ocupaven.

ELS «CREUS DE FOC» DESFILEN PER PARÍS

Els presideix el celebrat coronel De la Roque, el qual ha estat abandonat aquests dies per part dels líders de les joventuts de l'organització, que consideren poc «revolucionari» el programa del cap del «Creu de Foc» (Foto Keystone)

GOVERN GENERAL

NO HI HA NOTÍCIES, PERÒ SI MOLTES NOTES....

El governador general, interí, no rebé ahir els periodistes. No va produir-se cap notícia d'interès en aquell centre oficial. Unicament els gestors dels diferents departaments continuen redactant i, més notes, explicant petites incidències de gestió, sense cap relleu, que porten a terme. Tot s'estima amb visites i projectes. Tot plegat, el sentit de popularitat que de fa un temps s'imposava entre els gestors, té en compte l'opinió de buscar, tenint en compte l'opinió del gestor de ciutats: «Nosaltres som actius per quatre dies, i no podem fer-ho tot». La mateixa apreciació que del càrrec tingueren Jimenez Arenas i Portela, amb la diferència que aquests abarcaraven cada un, tota l'activitat que ara volen demostrar els set gestors del senyor Pic, amb llurs notes.

Aclariment

Amb motiu del conflicte plantejat amb el tancament de les fàbriques de la «Unión Industrial Algodonera», presentants de la Banca catalana, atribuïrem equivocadament la direcció del Banc de Bilbao al gestor d'Economia de la Generalitat, senyor Escalas, quan aquest, en realitat, és director del Banc d'«Urquijo Catalana».

El «Butlletí Oficial»

En la seva edició d'ahir, publica, entre altres, les següents disposicions:

Presidència. — Ordre donant publicitat al decret del Ministeri de Justícia de la República, de l'11 de juny proposat, en virtut del qual es modifica l'article vuit del de-

Harmonia municipal i gestora

La Lliga i la C. E. D. A. es barallen

Un monopoli de Pompes Fúnebres?

L'harmonia existent entre els consellers gestors del nostre Ajuntament es extrarromana. La Comissió de Govern en una de les seves reunions va estar a punt d'arribar a una solució del problema de l'adaptació del personal temporal de l'Ajuntament, per anar, segons deien, a la supressió per sempre més d'aquesta potència per on entra tanta burocràcia nova a aquella santa casa. Els consellers regidors de la CEDA ioren intransigents. No hi havia solució possible.

Què ha passat? És difícil saber-ho, però si que hem pogut esbrinar que el dia abans de la publicació de la nota del senyor Jaumar, en un dels despatxos de l'Alcaldia, es va armar un tal rebombori de crítics que els guardies urbans temien haver de cridar la policia per tal de posar ordre. A l'endemà el senyor Jaumar donava la nota que ha fet saltar de tal manera el senyor Roda Ventura. El conseller gestor de la CEDA, conegut amb la política del seu partit que a Catalunya no té altre caràcter que l'oficial, obra fiant al dret. Com el seu cap de Salamanca.

La indignació dels senyors de la Lliga amb la nota deu ésser extraordinària. Ho prova el fet que «l'Instant», diari tant de la Lliga com a mateixa «Veü», publicà les manifestacions que recollim ahir, i les quals, per més que el reporter municipal de l'esmentat diari digui que foren fetes davant d'uns quants periodistes, la realitat és que els quants periodistes era el reporter de «l'Instant», instat pel mateix senyor Roda Ventura.

Són els inconvenients d'anar pel món amb gent d'aquesta mena, senyor Roda i Ventura. Quan un par-

tit que es diu catalanista com la Lliga, comet una traïció als sentiments de la seva terra alliant-se i creant exclusivament per a començar el sentiment català, llavors, és que es consideren els seus senyors, és tracten com es mereixen, com a jacs. Aquells que esgaripsen històries del Parlament de Catalunya «del Veu» cridant que no es complia la Llei, aquelles accions d'estratègia que ho havia de dir que acabessin amb la prestació d'homes per a formar un govern de la Generalitat que permetés que el Parlament de l'arc es convertís en una caserna i que un senyor Jaumar els tractés com una criada. La lliga es bona.

L'orientació del senyor Jaumar es veu ben clara en la seva nota. Ell, parlant particularment, ja advertint que es tractava dels d'ahir, per això vol revisar els nomenaments d'empleats entrats a l'Ajuntament després del 14 d'abril, el mateix que proposava en el seu programa electoral un senyor Jaumar, després fou processat per comercial amb els empleats. El senyor Jaumar, lògicament, en temps de República considera com d'abax els funcionaris entrats en períodes monàrquics i per això no pot consentir que es nomeni Jaumar, entre els quals hi ha, modesta els dels seus amics Sr. Ver, marques de Casa Pinós, Alvarez de la Campa, etc., entrats en temps de la Dictadura.

El senyor Jaumar i també suposem els seus aliats, senyor Roda i Ventura. Però així no es pot casar nova per a vos i pels vostres companys. Quan vau acceptar la col·laboració amb ells ja sabíeu que anàveu a prestar el vostre treball a una organització com la CEDA. L'ambició d'ocupar-se de govern us ha portat a la situació en què us trobeu i és just que en pagueu les conseqüències.

El reporter de «l'Instant» no va poder donar previsions al senyor Roda Ventura sobre els perills existents en relació a Pompes Fúnebres. Nosaltres procurarem aclarir-ho una mica. El perill, senyor Roda, existeix i és doble, puix que el senyor Jaumar, en el seu programa de Caritat, sinó també dels catalans de tot Catalunya. Per assabentar-se'n li recomanem que repassi la col·lecció dels Butlletins Oficials de la Generalitat on trobarà una ordre del senyor Huguet, però que deu haver estat aprovada en Consell, on figuren dos companys de partit del senyor Roda, i no pas dels menys il·lustres. L'ordre de referència dona normes per a la formació d'una potència que ha d'estudiar el monopoli general de les Pompes Fúnebres a tot Catalunya. «S'imagina el senyor Roda els entremetiments de Rupi o de Setcases electorals per a un monopoli?»

Un monopoli general d'aquesta naturalesa ni a la Casa de Caritat, la qual considerem que no pot ésser despullada del de Barcelona, podria ésser concedit.

No ens digui el senyor Roda que el senyor Roda i Ventura sobre els perills existents en relació a Pompes Fúnebres. Nosaltres procurarem aclarir-ho una mica. El perill, senyor Roda, existeix i és doble, puix que el senyor Jaumar, en el seu programa de Caritat, sinó també dels catalans de tot Catalunya. Per assabentar-se'n li recomanem que repassi la col·lecció dels Butlletins Oficials de la Generalitat on trobarà una ordre del senyor Huguet, però que deu haver estat aprovada en Consell, on figuren dos companys de partit del senyor Roda, i no pas dels menys il·lustres. L'ordre de referència dona normes per a la formació d'una potència que ha d'estudiar el monopoli general de les Pompes Fúnebres a tot Catalunya. «S'imagina el senyor Roda els entremetiments de Rupi o de Setcases electorals per a un monopoli?»

Tot això és matèria per la qual el senyor Roda pot barallar-se amb la CEDA i els radicals. Li ho oferim graciosament.

La política econòmica de Roosevelt

EL PRESIDENT HA POGUT IMPOSAR EL SEU DECRET SOBRE LES CENTRALS ELÈCTRIQUES

Washington, 12. — Després dels debats que han durat quatre dies, la Cambra ha votat per gran majoria el text del projecte destinat a reemplaçar la llei que regulava fins ara el funcionament de les centrals hidroelèctriques de la vall de Tennessee, que és una empresa d'iniciativa governamental.

D'aquesta forma, Roosevelt ha obtingut una grandiosa victòria sobre l'oposició democràtica, que recentment votà per dues vegades contra ell.

Focs de Bengala

Un ciutadà i amic em demana al telèfon i em diu: «Hom tracta de fer quelcom que estimo una profanació. Al Saló de Garcia Hermandades, capdavant del Pas-seig que fou de Sant Joan i avui és de la República, hi havia, arran de la Travessera de Gràcia, una mena de pavelló destinat a la lectura, del qual solien fer us els infants i els vells. Doncs ara sembla que l'Ajuntament considera que l'honor, petit o gran, té feines més peremptòries que no pas llegir. I ha decidit transformar aquell pavelló en... mingitori».

Això és el que, paraula més paraula menys, ha vingut a dir-me el meu comunicant. Hi ha afeït comentaris que no puc repetir i m'ha parlat del bust de determinat personatge, el qual, donada la forma que quedaria al·lò, vindria a ésser com una sentinella del flamant quiosc de necessitat, la qual cosa plaurà tan poc als seus admiradors i obligats, com a ploure als de Pitarrà que hom fes del seu doble petri la tapadora d'un recinte semblant....

He promès a l'amic B. que en parlaré, i ja l'he parlat. En allò que temps hi haurà fet una mica de broma. Però ni el temps actual és el que era, ni les coses són gaire diferents per a bromejar.

J. M. FRANCES

reil, en el seu vol d'assaig, ha volat sobre l'aeròdrom a una velocitat de 100 quilòmetres per hora